

Allt detta hände redan den 23 maj, alltså två dygn innan Chen och jag återvände till läger 80.

Kung, Serat och Apak hade tillbringat natten vid läger 80, där de båda förstnämnda gjort sig hemma-stadda i vårt tält. På morgonen den 24 hade Kung beslutit att företaga en båtfärd åt öster för att spana efter oss och tog för detta ändamål med sig alla de män som funnos i läger 80, inalles åtta stycken. De hade rott i enkelkanoter i gott väder och landat vid en ö på rätt betydligt avstånd i öster. Sedan det börjat blåsa och sjöarna reste sig, hade de ansett klokast att återvända åt väster, men blåsten tilltog så, att de måste landa på en liten holme. Där hade de tillbringat natten till den 25 maj.

På morgonen den 25 tänkte de fortsätta väster ut, men sjön var för hög för kanoterna och de stannade kvar, medan Musa fick ro ensam till läger 80 för att hämta mera proviant och se om vi kommit eller ej. Och såsom redan är berättat hade vi hamnat i ständ-lägret kvällen förut och blivit övermåttan förvånade över den gåtfulla situationen. Men nu fattades ingen av Lop-nor-expeditionens manskap eller av dem som kommit för att föra oss tillbaka till det stora ständ-lägret n:r 70 vid Kum-daria! Nu hade vi ingen att vänta på. Allt hade gått ihop mycket finare än vi vågat hoppas. Många gånger hade jag undrat *hur* vi skulle kunna ta oss tillbaka från Lop-nor. Var terrängen överhuvudtaget möjlig för bilar? Om så icke vore fallet måste vi antingen ro med lätta enkelkanoter